

ἀργυρίου ἐγὼ συνεβαλόμην ἢ οὗτος ἀπαν ἔδωκε, καὶ εἰ διηλλαγμένοι ἢ ἔτι ἔχθροι ἦμεν, 11 ἔτι δὲ εἰ μεταπεμφθέντες ἥλθομεν ἢ οὐδενὸς καλέσαντος, καὶ εἰ οὗτος ἥρχε χειρῶν ἀδίκων ἢ ἐγὼ πρότερος τοῦτον ἐπάταξα. Τούτων καθ' ἐν ἔκαστον καὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἦν ὃ τι οὐράδιον τοῖς τε ἄλλοις ἐμφανές καὶ τούτοις ποιήσαι.

12 Ὅτι μὲν οὖν οὔτε πρόνοια ἐγένετο οὔτε ἀδικῶ τοῦτον, ὡς βουλή, ἐκ τοσούτων τεκμηρίων καὶ μαρτυριῶν ὅμιν ἐπιδέδεικται· ἀξιῶ δ' ὅσον ἂν ἐγένετο σημεῖον τούτῳ πρὸς τὸ δοκεῖν ἀληθῆ λέγειν φυγόντος ἐμοῦ τὴν βάσανον, τοσοῦτον ἐμοὶ τεκμήριον γενέσθαι ὅτι οὐ ψεύδομαι, διότι οὗτος οὐκ ἡθέλησεν ἐκ τῆς ἀνθρώπου ποιήσασθαι τὸν ἔλεγχον, καὶ μὴ τοσοῦτον ισχυσαι τοὺς τούτου λόγους, ὅτι φησὶν αὐτὴν ἐλευθέραν εἶναι· ὅμοίως γὰρ προσήκει κάμοι τῆς ἐλευθερίας, τὸ οἶσον καταθέντι ἀργύριον. 13 Ἄλλὰ ψεύδεται καὶ οὐκ ἀληθῆ λέγει. Ἡ δεινόν γε, εἰ εἰς μὲν λύσιν τοῦ σώματος [ἔδωκα τὸ ἀργύριον] ἐκ τῶν πολεμίων ἔξῆν ἂν μοι χρῆσθαι αὐτῇ ὃ τι ἐβουλόμην, κινδυνεύοντι δέ μοι περὶ τῆς πατρίδος οὐδὲ πυθέσθαι παρ' αὐτῇς τὰληθῆ ἐκγενήσεται περὶ ὧν εἰς τὴν κρίσιν καθέστηκα· καὶ μὲν δὴ πολὺ ἂν δικαιότερον ἐπὶ ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ βασανισθείη ἢ ἐπὶ τῇ ἐκ τῶν πολεμίων λύσει πραθείη, ὅσῳ παρὰ μὲν ἐκείνων βουλομένων ἀπολύσαι ἔστι καὶ ἄλλοθεν | εὐπορήσαντι κομισθῆναι, ἐπὶ δὲ τοῖς ἔχθροῖς γενόμενον οὐ δυνατόν· οὐ γὰρ ἀργύριον λαβεῖν προθυμούνται, ἀλλ' ἐκ τῆς πατρίδος ἐκβαλεῖν ἀντιποιούνται. 14 Ὡσθ' ὅμιν προσήκει μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο οὐκ ἀξιούντος βασανισθῆναι τὴν ἀνθρωπὸν ὅτι αὐτὴν ἐλευθέραν ἐσκήπτετο εἶναι, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον συκοφαντίαν καταγιγνώσκειν, ὅτι